Tác Giả: Gene Perret
Thứ Năm, 20 Tháng 1 Năm 2011 09:21

Đi ăn tiệm là một điều thú vị phải không các bạn? Người ta nấu nướng mọi thứ cho bạn, dọn lên trên bàn cho bạn thưởng thức... và rồi sau đó còn dọn dẹp, rửa chén cho bạn nữa chứ... Đã thì thôi...

Tốt cả những điều bạn phải làm chỉ là nhai, nuốt và sau cùng là trả tiền. Những thứa các bạn... những điều tôi vừa kể trên đã cuốn theo chiều gió hết rồi... Và đây là câu chuyện của tôi...

Một chiều cuối tuần nọ, sau khi lãnh lương, tôi bèn quyết định một cách hạnh phúc là thay vì nấu ăn ở nhà như thường lệ, tôi sẽ rủ cô bạn gái đi ăn tiệm. Xin thưa với các bạn đó là lần đầu tiên tôi đi ăn tiệm. Khi tôi đến tiệm ăn thì trời ơi... tôi có cái cảm tưởng như là đang lọc vào bát quái trận đồ của Hoàng Dược Sư trên Đào Hoa Đảo. Người hầu bàn, ăn mặc còn sang trọng hơn tôi nữa, chào đón tôi:

"Xin chào quí khách, 2 người phải không ạ?"

Tôi hãnh diện đáp: "Vâng, 2 người."

Anh ta hỏi tiếp: "Hút thuốc hay không hút thuốc?

Tôi trả lời ra vẻ như không bao giờ hút thuốc:

"Không, tôi không hút thuốc."

Ng□□i h□u bàn ti□p t□c h□i:

"Ngài thích ng□i □ khu v□c trong nhà hay ngoài tr□i?"

Tôi tr□ l□i nh□ là mình có m□t quy□t đ□nh đúng đ□n:

"Tôi thích ng□i □ trong h□n là ra ngoài."

Anh ta ph□ h□a:

"Đúng đ□y, th□a ngài" Và h□i ti□p:

"Ngài thích ng□i □ phòng ăn chính, □ bao l□n có mái che hay là trong khu nhà ki□ng chan hòa ánh n□ng c□a chúng tôi."

Đ□n đây thì tôi h□i lúng túng:

"Hmm... đ□ coi..."

Anh ta đ□ ngh□:

"Tôi có th□ s□p cho Ngài ng□i □ khu nhà ki□ng v□i phong c□nh tuy□t v□i."

Tôi h□□ng □ng và đi theo anh ta:

"Tôi nghĩ anh nói đúng đ□y."

Anh ta l□i h□i ti□p:

"Bây gi□ Ngài thích nhìn ra sân golf hay mu□n nhìn c□nh m□t tr□i l□n trên b□ h□ hay là c□nh núi non hùng vĩ?..."

Tôi nghĩ th□m là l□n này hãy đ□ nó ch□n ph□t đi cho xong, đ□ ph□i lúng túng:

"Ch□ nào anh th□y đ□p là đ□□c r□i!"

Th□t ra anh ta đ□t chúng tôi ng□i h□□ng v□ sân golf hay b□ h□ hay núi non gì đó tôi cũng cóc bi□t vì lúc đó tr□i đã t□i bên ngoài.

Lúc sau, m□t ng□□i h□u bàn khác tr□ h□n, cũng ăn m□t b□nh h□n tôi, đ□n bàn tôi và nói:

"Kính chào quí khách. Tôi là Paul. Chi□u nay tôi s□ ph□c v□ quí khách. Quí khách có mu□n ng□i ng□m c□nh thêm vài phút tr□□c khi đ□t món ăn hay không?"

Tôi nói ngay:

"Không, tôi đang đói l□m. Tôi là dân lao đ□ng. Mang lên cho tôi m□t dĩa th□t bò v□i rau và khoai tây n□□ng."

Anh ta h□i thêm:

"Ngài mu□n dùng thêm súp hay rau tr□n?"

Tôi đáp ngay: "Rau"

Anh ta c□ h□i:

"Chúng tôi có rau xanh nhi□u lo□i, c□ d□n đ□, cà chua... Ngài có thích tr□n v□i tôm không?"

Tôi x□ng gi□ng: "Rau xanh thôi, OK?"

Anh ta đáp: "Vâng th□a Ngài. Có d□u gi□m không?"

Tôi không mu□n kéo dài cu□c kh□u cung này n□a:

"B□t c□ cái gì cũng đ□□c."

Anh ta c□ nói:

"Chúng tôi có d□u gi□m kem Ý, phó mát xanh, gi□m chua Pháp...

Tôi c□□p l□i:

"Đem b□t k□ th□ nào làm tôi ng□c nhiên là đ□□c..."

Anh ta v□n đ□ng đó:

"D□u gi□m kem Ý là lo□i đ□c bi□t c□a chúng tôi. Nh□ th□ có đ□□c không th□a Ngài?"

Tôi c□c l□c: "□"

Anh l□i h□i: "Còn khoai tây thì sao..."

Tôi th□a bi□t cái gì s□p x□y ra nên không mu□n anh ta đ□ng l□i nh□i n□a:

"Tôi ch□ mu□n khoai tây n□□ng mà thôi, hi□u ch□a? Không có cái gi□ng gì kèm theo n□a h□t."

Anh ta c□ h□i: "Không b□, Không kem chua à?"

Tôi g□n gi□ng: "Không."

Anh ta v□n h□i: "Không đ□ hành luôn à?"

Tôi h□t ch□u n□i nên ph□i quát lên:

"Không. Anh không hi□u tôi nói gì à? Tôi không mu□n cái gì v□i khoai tây h□t. C□ mang ra cho tôi khoai tây n□□ng v□i th□t bò là đ□□c r□i."

Anh ta l□i ch□a mũi dùi sang th□t bò:

"Ngài mu□n 200 gram, 250 gram hay 350 gram th□a Ngài?"

Tôi tr□ l□i cho có: "Bao nhiêu cũng đ□□c."

"Ngài mu□n tái, tái v□a v□a, v□a, v□a chín hay chín h□n th□a Ngài?"

Tôi không th□ nào ch□u đ□□c n□a:

"Ê... Tao n□i c□n r□i đ□y nhé..."

Anh ta v□n không tha tôi: "Ngài thích c□i xanh, b□p hay cà r□t chung v□i th□t bò?"

Nh□ gi□t n□□c làm tràn ly nóng gi□n, tôi ném khăn ăn xu□ng đ□t, đ□ng ph□t lên, x□n tay áo, xông vào anh ta và gi□ gi□ng võ bi□n:

"Ê... Mày mu□n ra ngoài sân ch□i tay đôi không, th□ng dai nh□ đ□a kia?"

Tr□i □i, đ□n n□□c này mà anh ta cũng không th□ không h□i ý ki□n tôi:

"Vâng, th□a Ngài. Ngài thích □ bãi đ□u xe, ngoài đ□□ng nh□ hay đ□□ng l□n đ□i di□n v□i nhà hàng, th□a Ngài?"

Tôi nói: "Tao thích ngay t□i đây...", và đ□m anh ta m□t cái. Anh ta né r□i ph□n công b□ng m□t cú móc tay trái vào hàm tôi... Các b□n thân m□n, đó là l□n đ□u tiên trong cái đêm nghi□t ngã đó anh ta đã không h□i tôi thích b□ đ□m □ đâu... Tôi choáng váng ngã xu□ng gh□ trong khi các ng□□i khác t□i kéo anh h□u bàn đó ra.

Tôi có c□m giác ai đó n□i l□ng cà v□t tôi ra, m□ nút áo c□ và v□ nh□ vào m□t tôi... Khi tôi hoàn t□nh, tôi th□y tr□□c m□t tôi là g□□ng m□t lo âu c□a viên ph□ trách các tên h□u bàn đêm đó... Ông ta xin l□i ráo ri□t và đ□ ngh□ mua n□□c u□ng cho tôi, g□i y tá hay b□t c□ cái gì tôi mu□n...

Tôi lúng túng nói: "Không, không... đ□ng g□i ai đ□n h□t... cho tôi ly n□□c là đ□□c r□i..."

"Vâng th□a Ngài, có ngay", ông ta h□n h□ đáp l□i s□ đòi h□i quá d□ th□c hi□n c□a tôi.

Và ông ta ti□p: "Ngài thích n□□c su□i nh□p c□ng, n□□c soda, n□□c chanh hay n□□c l□c?"